

тренир

21

РЕШЕНИЕ

№ 1418

София, 03.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Първо отделение, в съдебно заседание на двадесети януари две хиляди и двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛЕНА ЗЛАТКОВА
ЧЛЕНОВЕ: БЛАГОВЕСТА ЛИПЧЕВА
ВЕСЕЛА ПАВЛОВА

при секретар Жозефина Мишева
на прокурора Ася Петрова
от председателя МИЛЕНА ЗЛАТКОВА
по адм. дело № 9801/2020.

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационната жалба на Общински съвет – Сапарева баня, подадена чрез процесуалния му представител адв. Десислава Иванова - Стоянова, против решение № 161/17.07.2020 г. на Административен съд - Кюстендил, постановено по адм. д. № 119/2020 г., в частта му, в която са отменени разпоредбите на чл. 20, чл. 29, ал. 2 и чл. 37д, ал. 2 от Наредба за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня, и са присъдени в полза на Окръжна прокуратура – Кюстендил разноски в размер на 20 лв.

Според касатора налице са отменителните касационни основания по чл. 209, т. 3, предложения първо и трето АПК - нарушение на материалния закон и необоснованост. В жалбата се поддържа, че решението на административния съд не е съобразено с разпоредбите на чл. 28, ал. 2, чл. 55, ал. 2 и чл. 61ч, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/. Претендира отмяна на обжалваното решение в посочената част, но не и в частта му за разноските.

Ответникът – Прокурор при Окръжна прокуратура – Кюстендил не изразява становище по касационната жалба. Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за допустимост и неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба като подадена от надлежно легитимирана страна в срока по чл. 211, ал. 1 АПК срещу частта от подлежащ на касационно оспорване съдебен акт, неблагоприятна за нея, е процесуално допустима, а разглеждана по същество, частично основателна, поради следните съображения:

Предмет на съдебен контрол пред Кюстендилския административен съд са

били разпоредбите на чл. 19, чл. 20, чл. 29, ал. 2 и чл. 37д, ал. 2 от Наредба за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня. Наредбата е приета с решение на Общински съвет Сапарева баня № 26 по протокол № 15 от 07.12.2012 г. и разпоредбите на чл. 20 и чл. 29, ал. 2 от същата не са били изменяни или допълвани. Разпоредбата на чл. 37д, ал. 2 е нова и е приета с решение на Общински съвет Сапарева баня № 181 по протокол № 15 от 31.10.2016 г. /в сила от 01.01.2017 г./ Административният съд е отхвърлил оспорването на чл. 19 от наредбата и в тази част решението не се обжалва с касационна жалба.

Правилно първостепенният съд е приел, че Наредба за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня е нормативен административен акт по определението на чл. 75, ал. 1 АПК, с който съгласно чл. 76, ал. 3 от същия кодекс общинските съвети уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Според чл. 185, ал. 2 АПК предмет на оспорване могат да бъдат отделни негови разпоредби и прокурорът може да подаде протест срещу тях, а оспорването не е ограничено със срок /чл. 186, ал. 2 и чл. 187, ал. 1 АПК/. Поради това оспорването е допустимо. Съдът е приел също така, че наредбата е издадена въз основа на законовата делегация на чл. 1, ал. 2 и чл. 9 ЗМДТ от компетентен орган, че са спазени изискванията за форма, регламентирани в чл. 24 – чл. 35 от Указ № 883/24.04.74 г. за прилагане на Закона за нормативните актове /ЗНА/ и на изискванията за формулиране на разпоредбите /чл. 36 – чл. 41 от същия указ/. Обосновал е извод за това, че са спазени изискванията на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ за кворум, мнозинство и явно гласуване, както и административнопроизводствените правила на чл. 28, ал. 2 и чл. 26 ЗНА в приложимите редакции. Наредбата, както и изменението и допълнението в нея, са публикувани на сайта на общината.

За да отмени чл. 20 от наредбата на общинския съвет, съдът е счел същата за противоречаща на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗМДТ, тъй като ако посоченият в него „първи срок“ се отнесе към първия, посочен в чл. 28, ал. 1 от закона срок – 30 юни, то това противоречи на ал. 2 от същия закон, регламентиращ срок 30 април. Разпоредбата на чл. 29, ал. 2 от наредбата според изложените в оспореното решение мотиви противоречи на чл. 55, ал. 2 ЗМДТ, тъй като не урежда размер на данъка за ремаркета на товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3.5 т., а регламентираната в чл. 37д, ал. 2 формула е различна от тази по чл. 61ч, ал. 2 ЗМДТ и това е направено от общинския съвет без законова делегация.

При липсата на доводи в касационната жалба за допуснати от съда съществени процесуални нарушения с оглед разпоредбата на чл. 218 ал. 1 АПК настоящата касационна инстанция приема за правилно приетото от административния съд, че при приемането на наредбата с решение на Общински съвет Сапарева баня № 26 по протокол № 15 от 07.12.2012 г. и на разпоредбата на чл. 37д, ал. 2 с решение на Общински съвет Сапарева баня № 181 по протокол № 15 от 31.10.2016 г. не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Неправилен обаче е изводът на първостепенния съд за това, че разпоредбата на чл. 29, ал. 2 от нея противоречи на чл. 55, ал. 2 ЗМДТ. Според чл. 55, ал. 2 ЗМДТ /изм. ДВ бр. 98/2018 г., в сила от 01.01.2019 г./ общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т в размер, както следва: 1. товарно ремарке - от 5 до 15 лв.; 2. къмпинг ремарке - от 10 до 30 лв. В редакцията на закона

преди това изменение и към датата на приемане на чл. 29, ал. 2 от наредбата законодателят е възложил на общинския съвет да определи с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за ремаркета на леки автомобили в посочените граници. С чл. 29, ал. 2 от наредбата е определен данък за ремаркета на леки автомобили в размер, както следва: 1. товарно ремарке – 10 лв.; 2. къмпинг ремарке – 20 лв. Тази разпоредба, както вече беше посочено, не е изменена, нито допълвана към датата на оспорване и датата на съдебното решение, вкл. с решение на общинския съвет за нейното изменение и допълване № 21 от 30.12.2019 г. Текстът на чл. 55, ал. 2 ЗМДТ е допълнен със Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане /пар. 35, т. 5 ПЗР/. Според мотивите към законопроекта в чл. 10а, ал. 7, т. 3 от Закона за пътищата леките автомобили и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т са отнесени в една и съща категория по отношение на винетната такса, но се облагат по различен начин с данък върху превозните средства, което създава неравнопоставеност между собствениците им. В случая Общински съвет Сапарева баня не е определил данък за ремаркета на товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т в законово регламентирани граници, но тази непълнота на наредбата не дава основание да се приеме, че текстът на чл. 29, ал. 2, определящ размер на данък за ремаркета на леки автомобили в същите тези граници, противоречи на чл. 55, ал. 2 ЗМДТ / ДВ, бр. 98 от 2018 г./, поради което не е налице основание за нейната отмяна.

Неправилно е решението на административния съд и в частта му, в която е отменен чл. 20 от глава втора, раздел първи „Данък върху недвижимите имоти“ на Наредба за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня, според който „На предплатилите в първия срок за цялата година се прави отстъпка 5 на сто“.

Според чл. 1, ал. 2 ЗМДТ общинският съвет определя с наредба размера на данъците по ал. 1 /в т.ч. т. 1 – данък върху недвижимите имоти/ при условията, по реда и в границите, определени с този закон. В случая неточно в чл. 20 от наредбата е пренесен текстът на чл. 28, ал. 2 ЗМДТ, според който на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто. Следователно, с текста на чл. 20 от наредбата не се определя размер на данъка върху недвижимите имоти и тя не представлява норма по прилагането на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен по смисъла на чл. 7, ал. 2 ЗНА и чл. 75, ал. 2 АПК. Приложима е нормата на чл. 28 ЗМДТ, според която данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим /ал. 1/, а на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто /ал. 2/. Видно от същата най-ранният срок е този на 30 април. Неточното пренасяне на текста на ал. 2 на чл. 28 ЗМДТ в наредбата на общинския съвет не прави същата незаконостъобразна като противоречаща на закона, поради ~~което не е налице основание~~ за отмяната ѝ.

Настоящата касационна инстанция преценява като правилно решението на Административен съд – Кюстендил в частта му, в която е отменен чл. 37д, ал. 2 от Наредба за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня като противоречаща на чл. 61ч, ал. 2 ЗМДТ. В посочената законова разпоредба /ДВ бр. 97/2017 г., в сила от 01.01.2018 г./ е регламентирана формула, по която се определя частта от платения данък, подлежаща на възстановяване, когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината. Както вече беше посочено, разпоредбата на чл. 37д, ал. 2 от наредбата е приета с решение на Общински

съвет Сапарева баня № 181 по протокол № 15 от 31.10.2016 г. и е в сила от 01.01.2017 г. С нея е възпроизведена формулата в чл. 61ч, ал. 2 ЗМДТ в редакцията му преди изменението в ДВ, бр. 97 от 2017 г., но след изменението на този законов текст промяната му не е съобразена и не е изменен съответстващият му текст от наредбата. Формулите са различни по отношение на броя на календарните месеци в нейния знаменател, на срока на платения данък и броя месеци след прекратяване на разрешението в числителя. Макар чл. 37д, ал. 2 от наредбата да не определя размер на данъка, той противоречи на чл. 61ч, ал. 2 ЗМДТ /ДВ, бр. 97 от 2017 г./, тъй като формулата в него е различна от тази в закона, и както е приел първостепенният съд общинският съвет няма правомощие да определя различна от законово определената формула, по която се възстановява недължимо внесената част от платения данък, когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината.

По така изложените съображения оспореното първоинстанционно решение следва да се отмени в частта му, в която са отменени разпоредбите на чл. 20 и чл. 29, ал. 2 от Наредба за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня, и вместо него да се постанови друго по съществото на спора, с което да се отхвърли оспорването им. В останалата оспорена част решението следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, изречение първо вр. чл. 222, ал. 1 АПК, Върховният административен съд, първо отделение

РЕШИ:

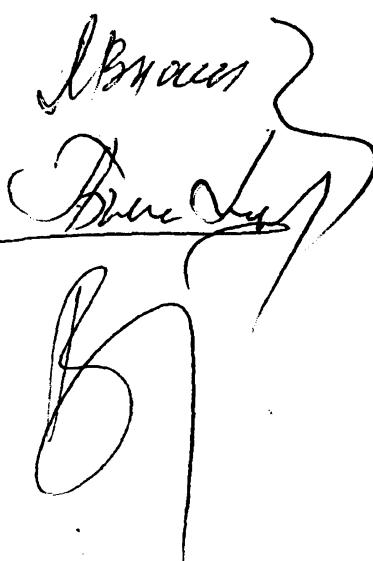
ОТМЕНИЯ решение № 161/17.07.2020 г. на Административен съд - Кюстендил, постановено по адм. д. № 119/2020 г., в частта му, в която са отменени разпоредбите на чл. 20 и чл. 29, ал. 2 от Наредба за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня, и вместо него **ПОСТАНОВЯВА**:

ОТХВЪРЛЯ оспорването от прокурор при Окръжна прокуратура - Кюстендил на чл. 20 и чл. 29, ал. 2 от Наредба за определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на услуги на територията на община Сапарева баня.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата обжалвана част.

Решението не подлежи на обжалван

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

